

MARKUS 6-8, WAARHEDEN OMTRENT GODS WOORD (3)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, met dit derde en laatste deel vervolgen we onze studie van de hoofdstukken 6-8 uit het Markus-evangelie, waarin we waarheden hebben ontdekt met betrekking op onze hartegesteldheid om Gods Woord te kunnen verstaan.

Wie doofstom is, kan Gods Woord niet begrijpen, noch verkondigen

Mark. 7:31-37 – *“En Hij wederom weggegaan zijnde van de landpalen van Tyrus en Sidon, kwam aan de zee van Galiléa, door het midden der landpalen van Dékapolis. En zij brachten tot Hem een dove, die zwaarlijk sprak, en baden Hem, dat Hij de hand op hem legde. En hem van de schare alleen genomen hebbende, stak Hij Zijn vingers in zijn oren, en gespoogen hebbende, raakte Hij zijn tong aan; En opwaarts ziende naar den hemel, zuchtte Hij, en zeide tot hem: Effatha! dat is: wordt geopend! En terstond werden zijn oren geopend, en de band zijner tong werd los, en hij sprak recht. En Hij gebod hunlieden, dat zij het niemand zeggen zouden; maar wat Hij hun ook gebod, zo verkondigden zij het des te meer. En zij ontzetten zich bovenmate zeer, zeggende: Hij heeft alles wel gedaan, en Hij maakt, dat de doven horen, en de stommen spreken.”*

Wat waren de woorden al weer, waarmee Jezus in Mark. 7:14 Zijn onderwijs aan de schare begon, nadat Hij de farizeeërs en schriftgeleerden voor hun uiterlijke godsdienst had terechtgewezen? Hij zei tot hen: *“Hoor Mij allen en verstaat.”* Willen wij het Woord verstaan, dus begrijpen, dan zullen wij het Woord éérs moeten horen. Dat spreekt voor zich. Het wordt dan ook heel erg moeilijk, onmogelijk zelfs, om het Woord te begrijpen als wij geestelijk doof zijn. Wat hiervan de oorzaak ook mag zijn.

Zo was er een dove man in het tienstedengebied Dékapolis. Gelukkig had hij enkele goede vrienden, die hem tot Jezus brachten. Hijzelf kon immers de goede tijding van het Evangelie bezwaarlijk hebben gehoord. De vrienden vroegen aan Jezus om hem de hand op te leggen. Dan zou de genezing wel plaatsvinden. Zij hadden dus geloof in Jezus, maar indirect gaven zij met hun verzoek aan, niet te verstaan wat voor de genezing nodig zou zijn. Volgens hen zou handoplegging voldoen om de kwaal te genezen. Doch niet wij bepalen wat Jezus moet doen. Dat bepaalt Jezus Zelf en Hij doet altijd dátgene wat Hij de Vader ziet doen.

Allereerst stak Jezus Zijn vingers in de oren van de man. Want dáár zat de kern van het probleem. En Hij spuwde. Waarschijnlijk op de aarde! Naar ik meen om van Zijn verachting van de demonen in het leven van de man en diens onvermogen om Gods Woord te horen blijk te geven. Hierna raakte Jezus zijn tong aan.

Broeders en zusters, er zit een geweldige kracht in de aanraking van Jezus, het levende Woord van God Zelf. Dan moeten de demonen hun slachtoffer loslaten. Ze hebben geen keus. Jezus zag op naar de hemel, naar Zijn hemelse Vader, en Hij zuchtte in Zijn geest (Mark. 7:34; 8:12). Alsof Hij wilde uiting geven aan Zijn verbazing, hoe deze man toch in vredesnaam de heerschappij over zijn geestelijke leven aan de demonen hadden kunnen afstaan. En Jezus' enige woorden waren: *“Wordt geopend!”*. Jezus sprak niet tot de tong. Hij sprak uitsluitend tot de oren van de man. Want nogmaals, dáár zat het probleem! En meteen werden zijn oren geopend. Hij kon weer horen. En meteen werd de band van zijn tong ook los en hij sprak *“recht”*, in het Grieks *“orthoos”*. Dat wil zeggen *“op de juiste wijze”*. De demon die oren en daardoor indirect de tong had gebonden, moest loslaten. Als gevolg van zijn nu geopende oren, kon de man weer op de juiste wijze spreken.

Broeders en zusters, veel problemen zitten in geestelijke doofheid. Als hiér verlossing en bevrijding plaatsvindt, kan het Woord van God toegang tot het hart verkrijgen en Zijn werk doen. Het spreken is dan geen probleem meer. Dan wordt het spreken een automatisme. Het getuigen van Jezus en Zijn Woord is dan het logische overlopen van het gevulde hart.

Eindtijd is de tijd om de dubbele portie van Gods Woord te verzamelen

Mark. 8:1-9 – *“In dezelfde dagen, als er een geheel grote schare was, en zij niet hadden, wat zij eten zouden, riep Jezus Zijn discipelen tot Zich, en zeide tot hen: Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de schare; want zij zijn nu drie dagen bij Mij gebleven, en hebben niet, wat zij eten zouden. En indien Ik hen nuchteren naar hun huis laat gaan, zo zullen zij op den weg bezwijken; want sommigen van hen komen van verre. En Zijn discipelen antwoordden Hem: Van waar zal iemand dezen met broden hier in de woestijn kunnen verzadigen? En Hij vraagde hun: Hoeveel broden hebt gij? En zij zeiden: Zeven. En Hij gebod de schare neder te zitten op de aarde, en Hij nam de zeven broden, en gedankt hebbende, brak Hij ze, en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze zouden voorleggen; en zij leiden ze der schare voor. En zij hadden weinige visjes; en als Hij gezegend had, zeide Hij, dat zij ook die zouden voorleggen. En zij hebben gegeten, en zijn verzadigd geworden, en zij namen het overschot der brokken op, zeven manden. Die nu gegeten hadden, waren omtrent vierduizend; en Hij liet hen gaan.”*

Voor de tweede maal vond er een wonderlijke vermenigvuldiging van brood en vis plaats en het spreekt voor zich dat hieraan een diep geestelijke betekenis is verbonden. Want opnieuw had een grote menigte Jezus gevolgd om naar Zijn predikingen te luisteren, hoewel er best ook mensen zullen zijn geweest, die alleen maar getuige van de wonderen van geneezing wilden zijn.

Als we eerst nog eens het verhaal over de eerste vermenigvuldiging in Mark. 6:34-44 lezen, dan ontdekken we dat de discipelen toen na één dag van prediking Jezus attent maakten op het feit dat de menigte geen voedsel had. Maar bij de tweede vermenigvuldiging had de schare reeds drie dagen lang (en dus ook de nachten) Jezus gevolgd en was het nu Hijzelf, die de discipelen op het voedselgebrek attent maakte.

Jezus' woorden waren: *Zij zijn nu drie dagen bij Mij gebleven, en hebben niet, wat zij eten zouden.*” Drie dagen (en nachten) verwijzen in geestelijk opzicht naar de drie dagen (en nachten) dat Jezus in het graf vertoefde. Daarná stond Hij op uit het graf. De uitdrukking drie dagen (en nachten) wijst dus op het doodproces, dat ieder kind van God vroeg of laat in het geestelijk leven zal moeten ervaren. Want Jezus getrouw volgen is niet enkel rozengeur en maneschijn. Maar de uitdrukking heeft ook een profetische betekenis. Het wijst ook op de tijd van verdrukkingen in de eindtijd, de tijd waarin wij nu inmiddels leven. Spoedig zal de grote Verdrukking aanvangen, waarin de Antichrist voor een korte tijd over de wereld zal regeren. Hierná zal Jezus terugkomen en zal het 1000-jarige Koninkrijk van Vrede, de eschatologische sabbat, aanvangen.

Maar zoals we reeds ontdekten in deel 2 van deze studie in het verhaal over de storm (Mark. 6:45-54) slaat Jezus ons gade in de verdrukkingen en de doodprocessen van ons leven. Hij ziet ons en wordt, zoals Hij Zelf zegt, innerlijk met ontferming over ons bewogen. Want Hij wil niet dat wij van honger en zwakte zullen bezwijken. Hij wil dat wij verdrukkingen én dood overwinnen om vervolgens krachtig onze opstanding te ervaren. Jezus weet dat deze ervaringen nodig zijn om geestelijk sterk te worden, te groeien en vruchten voort te brengen. Joh. 12:24 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.”* Maar daarvoor hebben wij het hemelse Brood van Gods Woord én de vis (beeld van de Heilige Geest) heel hard nodig.

Het was dáárom dat Jezus voor de tweede maal het brood en de vis vermenigvuldigde. Blijkbaar hebben wij een dubbele portie van Gods Woord en de Heilige Geest nodig, willen wij verdrukkingen en doodprocessen overwinnend doorstaan. Als wij in de nood onze rug niet verwijtend naar de Heer toekeren, maar juist onze hulp, troost, bemoediging en raad in Zijn Woord en Geest zoeken, dus bij Hem, dan zal Hij ons toerusten met voldoende geestelijke kracht om te overwinnen.

In de bijbel staat het geestelijk schaduwbeeld van deze goddelijke waarheid beschreven in Ex. 16:4-5 – *“Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik zal voor ulieden brood uit den hemel regenen; en het volk zal uitgaan, en verzamelen elke dagmaat op haar dag; opdat Ik het verzoeke, of het in Mijn wet ga, of niet. En het zal geschieden op den zesden dag, dat zij bereiden zullen hetgeen zij ingebracht zullen hebben; dat zal dubbel zijn boven hetgeen zij dagelijks zullen verzamelen.”*

Het elke dag weer opnieuw verzamelen van hemels Manna, dat wil zeggen van Gods Woord, is een opdracht van God. Uiteraard opdat we worden gevoed, maar óók nog om een andere reden. Namelijk, dat God ons wil beproeven of wij bereid zijn om Hem te gehoorzamen. Zoals vers 4 leest, of wij wél of níét bereid zijn om in Zijn wet te gaan. Doch op de zesde dag wilde God, dat er een dubbele portie werd verzameld. De zesde dag is de tijd waarin wij nu leven. Maar spoedig zal de zevende dag als de dag van de eschatologische Sabbat aanbreken en de nachtelijke overgang tussen beide dagen zal met heel zware verdrukkingen gepaard gaan. Het nu dubbel verzamelen van Gods Woord is noodzakelijk, omdat er in de nacht van de grote Verdrukking en op de zevende dag geen hemels Brood uit de hemel zal vallen, dat wil zeggen beschikbaar zal zijn.

Jezus vermenigvuldigde voor de tweede maal het brood en de vis. Hij gaf de schare volgelingen dus een dubbele portie. En opnieuw werd iedereen verzadigd en bleef er zelfs nog overvloed aan voedsel over.

Pas op voor zuurdesem in Gods Woord

Mark. 8:10-21 – *“En terstond in het schip gegaan zijnde met Zijn discipelen, is Hij gekomen in de delen van Dalmanûtha. En de farizeeën gingen uit, en begonnen met Hem te twisten, begerende van Hem een teken van den hemel, Hem verzoekende. En Hij, zwaarlijk zuchtende in Zijn geest, zeide: Wat begeert dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik zeg u: Zo aan dit geslacht een teken gegeven zal worden! En Hij verliet hen, en wederom in het schip gegaan zijnde, voer Hij weg naar de andere zijde. En Zijn discipelen hadden vergeten brood mede te nemen, en hadden niet dan een brood met zich in het schip. En Hij gebod hun, zeggende: Ziet toe, wacht u van den zuurdesem der farizeeën, en van den zuurdesem van Heródes. En zij overlegden onder elkander, zeggende: Het is, omdat wij geen broden hebben. En Jezus, dat bekennde, zeide tot hen: Wat overlegt gij, dat gij geen broden hebt? Bemerkt gij nog niet, en verstaat gij niet, hebt gij nog uw verharde hart? Ogen hebbende, ziet gij niet? En oren hebbende, hoort gij niet? En gedenkt gij niet, toen Ik de vijf broden brak onder de vijfduizend mannen, hoeveel volle korven met brokken gij opnaamt? Zij zeiden Hem: Twaalf. En toen Ik de zeven brak onder de vierduizend mannen, hoeveel volle manden met brokken gij opnaamt? En zij zeiden: Zeven. En Hij zeide tot hen: Hoe verstaat gij niet?”*

In de bijbel is zuurdesem een schaduwbeeld van de zonde (Ex. 12:19; Lev. 2:11). De apostel Paulus leerde bijvoorbeeld dan ook, dat zuurdesem het deeg (van het Woord van God in ons hart) kan verontreinigen. 1 Cor. 5:6-8 – *“Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt? Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus. Zo dan laat ons feest houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid.”* Maar onze Heiland, de Here Jezus Christus, direkt reagerend op de ruzie zoekende farizeeërs die van Hem een teken van de hemel wilden zien, waarschuwt ons hier voor twee vormen van zuurdesem, die wel bijzonder schadelijk zijn. Namelijk het zuurdesem van de farizeeërs en het zuurdesem van Heródes.

Achtereenvolgens gaat het hier om geveinsdheid en onbekeerlijkheid. We zagen reeds eerder in deze studie dat Jezus hier tegen waarschuwde. Zo sprak Hij in Mark. 7:1-13 de

farizeeërs en schriftgeleerden rechtstreeks aan op hun geveinsdheid en uiterlijke godsdienstbeleving. Terwijl het verhaal in Mark. 6:14-28 over de dood van Johannes de Doper de inktzwarte toestand van het hart van Heródes openbaarde. Deze luisterde namelijk graag naar de woorden van Johannes de Doper, maar wilde zich desondanks niet bekeren.

Blijkbaar waren de harten van Jezus' discipelen gevoelig voor dit dubbele zuurdesem of was het zelfs ook nog in hun harten aanwezig. Vandaar Zijn waarschuwing! Het was mede de reden dat zij nog steeds een verhard hart hadden, alsmede ogen die niet konden zien en ook oren die niet konden horen.

Want als hun harten reeds volledig schoon en gereinigd zouden zijn geweest, zouden zij de twee vermenigvuldigingen der broden in geestelijke zin zeker wel hebben begrepen. Maar nu waren de discipelen onder elkaar aan het overleggen over de betekenis van Jezus' woorden. Zij hadden vergeten om voldoende brood mee te nemen aan boord van het schip en dachten dat Jezus hen dáárover aansprak. Terwijl zij notabene hadden gezien hoe Jezus maar liefst tweemaal brood en vis wonderbaarlijk had vermenigvuldigd en duizenden mensen had gevoed. Zij hadden Jezus nog steeds niet herkend als het door God gezonden levende Brood uit de hemel, dat wérkelijk de geestelijk hongerende harten van mensen kan voeden. De mogelijke oorzaak? Zuurdesem, dat wil zeggen zonde!

In het bijzonder door neiging tot het leiden van een uiterlijke godsdienst (geveinsdheid) en het niet aanstonds gehoorzamen van Gods geboden en verboden (onbekeerlijkheid) raken onze harten verhard en onze ogen verblind. Zodat we niet zien noch ervaren, Wie Jezus werkelijk is. Namelijk God Zelf.

Geliefde broeders en zusters, laten wij (u, maar óók ik) onze harten goed onderzoeken op hetgeen in deze drie studies aan de orde is gekomen. Namelijk:

- In een sfeer van ongeloof en kritiek kan het hart Gods Woord niet ontvangen.
- Jezus' volgelingen zijn gesteld om in afhankelijkheid van God het Woord te verkondigen.
- Onbekeerlijkheid brengt de stem van Gods Woord tot zwijgen.
- Verkondigers van Gods Woord behoren zich regelmatig geestelijk te verkwikken.
- Gods Woord dient met innerlijke ontferming te worden uitgedeeld.
- We behoren te letten op Jezus, Die het Wonder der broden is.
- Door uiterlijke godsdienst wordt Gods Woord krachteloos gemaakt.
- De juiste houding van het hart is een intens verlangen naar Gods Woord.
- Wie doofstom is, kan Gods Woord niet begrijpen, noch verkondigen.
- Eindtijd is de tijd om de dubbele portie van Gods Woord te verzamelen.
- Pas op voor zuurdesem in Gods Woord.

Moge Jezus ons deze week zegenen. Amen.